

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou, ve věci

žalobkyně: I. C.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 2. 2024, ve věci starobního důchodu

takto:

- I. Žaloba se **odmítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou došlou soudu dne 31. 5. 2024 prostřednictvím žalované domáhá přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 28. 2. 2024, č. j. X (dále „napadené rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím byly pro opožděnost zamítnuty námitky žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 11. 2023, č. j. X, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o starobní důchod.
2. Žalobkyně svou žalobu, byť formálně označenou jako odvolání, směřovala žalované, které byla žaloba doručena dne 15. 4. 2024. Z překladu podání žalobkyně zajištěného žalovanou však vyplývá, že se žalobkyně obrací na soud, proto soud k jejímu podání přistupoval jako k podané žalobě.
3. Dle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“) *žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.*
4. Dle § 40 odst. 2 věty první s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.* Podle odst. 3 první věty téhož ustanovení *případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.*
5. Podle odst. 4 téhož ustanovení *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*
6. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*
7. Z dodejky, jejíž kopii soudu zaslala žalovaná, vyplývá, že žalobkyně převzala napadené rozhodnutí dne 5. 3. 2024. Konec dvouměsíční lhůty pro podání žaloby by tak připadl na

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

pondělí 6. 5. 2024. V této lhůtě tedy měla žalobkyně předat žalobu soudu, nebo ji soudu alespoň zaslat prostřednictvím jednoho z kvalifikovaných doručovatelů uvedených v § 40 odst. 4 s. ř. s.

8. Žalobkyně zaslala žalobu prostřednictvím pošty dne 8. 4. 2024. Z časového hlediska zaslala žalobkyně žalobu ve lhůtě pro podání žaloby, avšak ji směřovala nikoliv soudu, nýbrž žalované. Není tak splněna podmínka uvedená v § 40 odst. 4 s. ř. s., protože zaslání žaloby žalované není z hlediska zachování lhůty pro podání žaloby relevantní, z tohoto důvodu nebyla žaloba podána včas.
9. Pro úplnost je na tomto místě nutné doplnit, že soudní řád správní nepočítá s tím, že by lhůta pro podání žaloby byla zachována mimo jiné také zasláním, či doručením, žaloby žalované. Tuto možnost připouštěl § 72 odst. 1 s. ř. s. pouze ve znění do 31. 12. 2011. Podle citovaného ustanovení platilo, že *„žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Lhůta je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje.“*
10. Aktuálně účinná právní úprava však takovou možnost nadále neposkytuje. Aby byla žaloba podána včas, musela by být ze strany správního orgánu doručena soudu do konce zákonné lhůty, tj. v projednávaném případě do 6. 5. 2024. Tento případ však nenastal, neboť žaloba soudu došla až dne 31. 5. 2024.
11. V tomto se lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2012, čj. 6 Ads 108/2012 – 32, ve kterém dospěl k závěru, že *„od 1. 1. 2012 v důsledku novelizace s. ř. s. provedené zákonem č. 303/2011 Sb. se případní žalobci nemohou spoléhat na to, že zaslání správní žaloby proti rozhodnutí správního orgánu prostřednictvím správního orgánu bude správními soudy zohledněno při posuzování včasnosti takovéto žaloby. Pokud by správní soudy takový postup tolerovaly, popřely by tím smysl novelizace provedené zákonem č. 303/2011 Sb.; účelem novelizace přitom bylo, aby správní žaloby byly podávány přímo u správního soudu nebo jemu zasílány prostřednictvím držitele poštovní licence, nikoli prostřednictvím žalovaného správního orgánu, jak tomu bylo před 1. 1. 2012.“* Pokud tedy žalobkyně doručila žalobu ve lhůtě pro podání žaloby žalované, avšak ta ji postoupila správnímu soudu až po uplynutí této lhůty, není jiná možnost než takovou žalobu odmítnout jako opožděnou v důsledku zmeškání lhůty k podání žaloby. V podrobnostech lze odkázat rovněž na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2014, čj. 8 Ads 62/2014 – 59.
12. Soud tedy žalobu jako opožděnou odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].
13. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta (§ 60 odst. 3 věta první s. ř. s.).
14. Pro úplnost pak soud dodává, že žalobkyni se cesta k přiznání starobního důchodu nezavírá, neboť má možnost znovu požádat o starobní důchod, a to navzdory odmítnutí žaloby.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat **kasací stížnost** ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 21. června 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně